VLISSINGSCHE  COURANT.

Vrijdag 23 Junij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2.50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

De benoeming van jonkhr. Mr. van der Heim van Duivendijke tot Minister van Financien.

Wat mag van deze benoeming voor het heil des lands verwacht worden?... Dit is eene moeijelijk te beantwoorden vraag. Men mag zich niet aan hare beantwoording, ja zelfs bezwaarlijk aan gissingen wagen, zonder eenigzins bedaard het oog te slaan op de omstandigheden, onder welke de nieuwe Minister optreedt en op datgene, wat tot dus van zijn politiek karakter en zijne administratieve bekwaamheden bekend is geworden.

Dat het Hoofd van den Staat vertrouwen stelt in dat karakter en in die bekwaamheden wordt door de benoeming zelve, onder zoo zwaarwigtige omstandigheden, zoo wij meenen, genoegzaam bewezen. Dat die benoeming geen tegenstand of afkeerigheid heeft ontmoet bij de raadslieden der kroon, als hoedanig de in functie blijvende Ministers wel in de eerste plaats zullen te beschouwen zijn, blijkt evenzeer door hun aanblijven aan het bewind; en vermits wij voor ons die mannen niet als zóó karakterloos beschouwen, dat zij het bewind zouden willen deelen met iemand, die geheel andere inzigten en bedoelingen mogt hebben, dan de hunne zijn, houden wij het er voor, dat het politiek en financieel stelsel, hetwelk de nieuwe Minister zich heeft voorgesteld te volgen, geenszins in wederspraak zijn kan met dat, hetwelk zijne ambtgenooten tot redding, behoud en opbeuring van het vaderland geschikt oordeelen. Bedriegen wij ons hierin, dan vond er aan de eene of andere zijde *mystificatie* plaats; en zoolang de ondervinding ons dit niet middagklaar aantoont, verkiezen wij zoo iets niet te gelooven.

Dus, op het vertrouwen van den Vorst, op het vertrouwen en de medewerking van zijne ambtgenooten, bij de toepassing van het stelsel, door hem als voor het heil des lands dienstig geoordeeld, schijnt de nieuwe Minister gerustelijk te mogen rekenen.

Zeker tijdschrift heeft voor eenigen tijd ook den *Raad van State* als eene *staatsmagt* voorgesteld; -- hetgeen dezelve, echter alleen zijn kan onder eenen zwakken Vorst en onder zwakke Ministers, die hunne besluiten op de raadgevingen van *collegien* en niet op de wetten en verordeningen des lands, op de voorlichtingen van onzijdige deskundigen en op hun eigen geoefend oordeel, na rijpe overweging van hetgeen hun van een en andere zijde wordt voorgedragen, gronden. Bezaten wij *zulk* eenen Vorst, *zulke* Ministers in Nederland, waarvoor gelukkig het tegenbewijs niet ver te zoeken is, dan zouden wij gelooven, dat ook de nieuwe Minister in den Staatsraad, welke ALS DAN eene staatsmagt zijn zou, eene vermogende ondersteuning zou kunnen vinden, voor zoover hij mogt kunnen besluiten, die dáárin te zoeken.

De *Eerste* Kamer (eene andere staatsmagt, omtrent welker heilzame strekking wij hier in geen betoog wenschen te treden), zal, gelooven wij, geen minder vertrouwen schenken aan den nieuwen Minister, dan de aftredende van dezelve ondervinden mogt.

De *Tweede* Kamer is in dezen tijd een ligchaam, uit de meest *heterogene* bestanddeelen zamengesteld. De spreuk: « *eendragt maakt magt*" schijnt door haar vergeten. De voorstanders van hooge renten staan over tegen de voorstanders van lage renten. De voorstanders van de verligting van den druk des volks, door gelijkmatige verdeeling der lasten staan over tegen diegenen welke met het *Handelsblad* beweren: de welvaart van den Staat komt gelijk de Rijn van de Alpen, van boven af, waar zich de kapitalen bevinden: vergroot dus die kapitalen, hoop dezelve meer en meer op, door de meervermogenden in vaderlijke bescherming te nemen, dan zal de stroom allerweldadigst, allerkrachtigst vloeijen -- voor allen. [O, *mystificatie*, zonder voorbeeld!] De voorstanders van vooruitgang, van het gehoor geven aan de eischen des tijds, aan de billijke wenschen van het mondige gedeelte der natie, de voorstanders van echte, zuivere, eerlijke constitutionaliteit, staan over tegen de vreesachtigen voor, de afkeuringen van staatkundigen vooruitgang, tegen de met schitterende herinneringen vervulden uit het vierde deel der gouden eeuw, hetwelk met het jaar 1840, het jaar van ontdekking van den geopenden afgrond voor Nederland, gesloten werd. Wat belooft zulk eene Tweede Kamer, van welke de meerderheid [illegible] wil, zoo als de heer VAN DAM VAN ISSELT, hoogst teregt beweerd heeft, -- den nieuwen Minister van Financien?

Ziedaar eene cardinale vraag, waarop wij ons niet vermeten durven een antwoord, op eenigzins aannemelijke gronden steunende, te leveren.

Eene *gissing* alleen durven wij wagen; te weten: zoolang de nieuwe Minister van geen renten-reductie gewaagt, zal hij vele inschikkelijkheid vinden aan de *eene*, en zoolang hij van geene nieuwe of verhoogde belastingen spreekt, welke de reeds te zwaar gedrukte klassen der maatschappij aan nog meerderen druk zouden onderwerpen, zal hij veel ondersteuning vinden aan eene *andere* zijde. En wij gelooven in gemoede, dat hieruit eene afdoende meerderheid zou kunnen geboren worden. Wij zouden hier *tyden* kunnen opgeven, om de gegrondheid onzer gissing met zekeren graad van waarschijnlijkheid te bekleeden, doch, om des lieven vredes wille, zullen wij maar geene namen in deze onze beschouwing mengen.

Eene verdere magt in den Staat, hoewel niet openlijk als zóódanig erkend, is -- *de drukpers*. Het *Handelsblad* voegt zich altijd aan de zijde van den sterkste; en dus dáárop kan de nieuwe Minister rekenen, zoolang hij *sterk* zal zijn. De *Arnhemsche Courant* is reeds nu ontevreden, dat de nieuwe Financie-Minister niet uit hare vrienden gekozen is. Van deze is dus wel niet veel te wachten, hetzij de Minister sterk, hetzij hij zwak mogt zijn. De *Tydgenoot* zal, zoo wij gelooven letten op hetgeen de nieuwe Minister in het welbegrepene vaderlandsche belang verrigten zal, en zoo zullen er nog meerdere bladen zijn, welke wij hier maar niet noemen zullen, -- maar als zeker meenen wij te mogen aannemen, dat de nieuwe Minister geenszins eene vijandin zal vinden in een groot gedeelte der nationale dagbladpers, wanneer hij *met geestkracht* streeft naar *dé verligting des volks door eene meer evenredige, meer billyke verdeeling der lasten, welke onvermydelyk zyn, over die verschillende klassen der staatsburgers.*

(*Het vervolg hierna.*)

NIEUWSTIJDINGEN.

PERZIE.

— Van de Perzische grenzen. Wanneer het eens, vroeger of later tot een oorlog tusschen de uitgeputte rijken van Turkije en Perzie mogt komen, kan men als genoegzaam zeker voorspellen, dat de uitslag van den strijd ten voordeele van Turkije zijn zal; want hoe krachteloos de Porte thans ook zijn moge, de magt van Perzie is nog oneindig dieper gezonken. Hoewel de Turken door de wapenen der christelijke volken overwonnen en vernederd zijn, hebben zij toch eenige lessen uit hun ongeluk zich ten nutte gemaakt. De hervormingen welke zij bij het leger en het bestuur begonnen hebben, zijn niet geheel vruchteloos geweest; en al heeft de Porte daardoor dan al niet zooveel gewonnen, dat zij eene Europesche mogendheid verder de spits kan bieden, zoo werd zij toch hierdoor geduchter voor de ongeregelde benden der Kurden, Jesiden, Ansaries etc., die thans niet meer zoo als vroeger met de magt der Pacha's spotten. Even zoo zal, in geval van een oorlog met Perzie het hervormde Turksche leger zeker niet voor het Perzische onderdoen. Het is den Europeschen officieren in Konstantinopel eindelijk gelukt, eenige orde en krijgstucht in de Turksche armée in te voeren, en de alzoo gevormde Turksche officieren zijn niet zoo slecht, als men in Europa meent. In Perzie echter is de proef, om door Fransche officieren het leger op een beteren voet te brengen, geheel en al verongelukt. Men kan zich niets erbarmelijkers voorstellen dan het Perziaansche leger, hetgeen met een volkomen gebrek aan discipline de schandelijkste lafhartigheid vereenigt. De verarming en de ellende in Perzie neemt op eene verbazende wijze toe. Ispahan is niets meer dan een puinhoop, met eene bevolking, welke het ongedierte en de honger verteert. Teheran is een somber, akelig nest, en dat in weerwil het de residentie van den Schach is. Tauris is, uit hoofde van deszelfs gunstige ligging voor den handel, nog de best bevolkte en welvarendste stad van Perzie.

ITALIE.

— Volgens het dagblad van het Oostenrijksche Lloyd heeft zich dezer dagen te Genua onder de sjouwerlieden die aan het lossen eener uit Montivedeo en Buenos-Ayres aangebragte lading huiden gewerkt hadden, zoowel als onder de matrozen van het schip waarmede die lading aan[illegible] eene kwaadaardige ziekte geopenbaard, waaraan reeds eenige dier personen overleden waren. Bij naauwkeurig onderzoek was gebleken, dat de huiden reeds vóór de afzending sterk met *arsenicum* of rattengif bestrooid waren, en wel zoo het heette als middel tegen den worm, maar meer waarschijnlijk ten einde de smetstof weg te nemen, die nog in dezelve mogt verborgen zijn, hebbende er in het vorige jaar in eenige streken van Noord-Amerika een allerverderfelijkste veeziekte geheerst. Genoemd blad voegt bij zijn berigt de waarschuwing, dat een gedeelte der bedoelde huiden in allerijl weder naar buitenslands zijn uitgevoerd geworden.

— Volgens berigten uit Salonica was de stad Tricola door eene hevige aardbeving bezocht, die vele huizen vernield en talrijke inwoners gedood had. Ook te Smyrna waren, den 25 Mei, verscheiden schokken van aardbeving gevoeld.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 12. Junij. Naar men verneemt staat eerstdaags de officiele besluiting over eene Duitsche bondsvlag te wachten. Zij zal, gelijk bereids gemeld is, zwart, geel en rood zijn en als emblema een kruis en den rijksadelaar voeren, die in zijne klaauwen een zwaard, benevens een bundel pijlen, als symbool der eendragt, houdt.

ENGELAND.

LONDEN, den 15. Junij. De Weeklij-Chronicle bevat over het voorstel in het parlement, om de prinses van *Cambridge* als bruidsgave een jaarlijksch inkomen te geven, het volgende luimig artikel. « Eene boodschap van de koningin! Onheilspellende woorden in onze drukkende tijden; want koninginnen zenden zelden boodschappen, dan als zij geld noodig hebben, en dan spreken zij zoo roerend van loijaliteit, van de verkleefdheid des volks aan haar en haar koninklijk huis, dat het eene onbeleefdheid zou zijn, neen te zeggen. Om echter regtvaardig te zijn, moeten wij bekennen, dat de voorslag van *Peel*, om iets voor de prinses van *Cambridge* te doen, niet de uitbarsting van geestdrift heeft te weeg gebragt, welke zijne lordschap scheen te verwachten. Elk lachte, maar niemand gaf een teeken van goedkeuring en de hoeden werden veel spoediger weder opgezet, dan ze afgenomen waren. *Peel* zeide niet, hoeveel hij voor de aanstaande Groothertogin wilde voorslaan; volgens geruchten zal hij niet minder dan 3000 p. st. jaarlijks begeren. Deze 3000 p. st schuld meer of min, zullen ons wel niet ruineren; maar het ergste is, dat men stellig meermalen op dit punt zal terugkomen en dat het niet te berekenen is, waar dit stelsel, om de neven en aaneven van het koningschap van een goed inkomen te voorzien, op uitloopen moet. Bij zulk eene kinderkamer echter, als hare Majesteit voor het vervolg belooft, wordt het tijd, dat wij eens zien, wat wij doen, voor wij een begin maken. Drie kinderen in drie jaren, kunnen ons in het volgend geslacht dertig huwbare prinsen en prinsessen leveren, en wat het parlement nu aan de aanicht van *George III.* toestaat, kan het aan de nakomelingen der thans regerende koningin toch wel niet weigeren. Wij wenschten dus, dat de hertog van *Cambridge* voor het uitzet zijner dochter zelf gezorgd hadde; hij is hiertoe zoo goed in staat als andere lieden, daar hij, dank hebbe zijne lofwaardige zuinigheid en het onderkoningschap van Hannover een aardige ronde som in openbare fondsen heeft, die onmogelijk beter besteed kan worden."

— De Globe laat zich nog bepaalder over dit onderwerp uit, en zegt, dat de voorslag het parlement zeer onaangenaam verrast heeft, daar men algemeen deze vordering des hertogs van *Cambridge*, voor noodeloos en onvoegzaam houdt. Alleen dan, meent dit blad, kon men in het parlement er over denken, als de hertog zich voor te arm wil verklaren, om zijne dochter een voegzaam inkomen te geven.

— Nadat de heer *Hume* woensdag in het Lagerhuis had aangekondigd dat hij zijne motie, tot intrekking van het jaargeld aan den Koning van Hanover, den 27 dezer doen zou, heeft hij, bij de beraadslagingen in comitté over het aangevraagd jaargeld voor prinses *Augusta* van Cambridge, zich tegen het verleenen daarvan verklaard, naardien hij van meening was dat wanneer aan de Prinsen van den bloede een ruim inkomen wierd verzekerd, zoo als met den Hertog *van Cambridge* het geval was, zij daaruit voor het inkomen hunner kinderen behoorden te zorgen, en deze niet ook nog persoonlijk ten laste der Natie behoorden te komen. Aan de leden der Koninklijke Familie werd nu reeds meer dan zevenmaalhonderd duizend ponden sterling jaarlijks uitbetaald, paleizen, parken enz. niet medegerekend, en zulks terwijl het Land nagenoeg in bankbreukigen staat verkeerde. Hij eindigde met de motie, dat het Huis verklaarde de meening te voeden dat de gelden, den Hertog *van Cambridge* toegestaan, dezen de middelen verschaft zouden hebben om zorg voor zijne kinderen te dragen, en dat het onverstandig en onregtvaardig was, bij den tegenwoordigen toestand der arbeidende klassen, eenige donatie voor prinses *Augusta* voor te slaan. Nadat sir *R. Peel* de gemaakte bedenkingen wederlegd had, onderanderen door te zeggen dat de Herto

aan *Cambridge*, van diens werkelijk ruime jaargelden een goed deel tot liefdadige einden besteedde, en dat het nuttig was de Vorstelijke Personen in de gelegenheid te stellen om daarvan het voorbeeld te geven, werd de motie van den heer *Hume*, met tweehonderd drie en twintig tegen zeven en vijftig stemmen, verworpen en de gevraagde som toegestaan.

— Te Liverpool heeft alweder een hevige brand gewoed en de uitgestrekte zeepziederij der heeren *T.* en *H. Croft* vernield. Men begroot de schade op ongeveer achttienduizend ponden sterling.

SPANJE.

— Volgens telegraphische dépêches, den 18. Junij te Parijs ontvangen, is de opstand met goed gevolg uitgebroken den 11. Junij te Valencia, den 12. en 13. te Barcelona, den 15. te Tarragona. In de beide eerstgenoemde steden hebben de troepen gemeene zaak met het volk gemaakt. De generaals *Valdez*, *Villalonga*, *Liegar*, alsmede de echtgenoote van den generaal *Zurbano* hebben zich ingescheept op de Engelsche brik Savage, welke de haven verlaten heeft om hen naar Port-Vendres te brengen. *Zurbano* heeft Katalonie verlaten en heeft aan het hoofd van 14 bataillons, de weg naar Sarragossa ingeslagen.

FRANKRIJK.

— In Frankrijk heerscht thans grooter rust, dan welligt immer het geval was. De eenige onderneming van belang, is de uitbreiding van deszelfs heerschappij in Afrika. Oorspronkelijk een der ijverigste, geheime tegenstanders van de voortdurende bezetting van Algiers, staat *Louis Philippe* thans verbaasd over de duizend voordeelen welke daaruit voor hem voortvloeijen. Vooreerst strekt het bezethouden van Algiers tot een middel, om het leger werk te geven; ten tweede, tot eene goede gelegenheid voor zijne zonen, om zich door hunnen moed en hunne militaire talenten beroemd te maken; ten derde, tot eene veiligheidsklep, door welke men alle overtollige stoom, alle oproerige en republikeinsche denkbeelden, hetzij dezelve in Frankrijk zelf zijn uitgebroeid of door staatkundige vlugtelingen uit alle hoeken der aarde derwaarts zijn gebragt, kan ontlasten; ten vierde, dewijl Algiers eene ruime gelegenheid tot benoemingen en aanstellingen aanbiedt, waardoor alzoo een voornaam middel, door hetwelk men tot dusverre vooral in staat geweest is, Frankrijk te regeren, onberekenbaar is verhoogd geworden; ten vijfde, dewijl dit land een onmetelijk veld tot het maken van bekeeringen aanbiedt en zoo aan de vrome zucht van de koningin te gemoed komt, en eindelijk, ten zesde, omdat Algiers, zonder de naburige staten tot het hoofd te stooten, gelegenheid geeft, om het leger hoe langer zoo meer te volmaken, dat thans — en dit zou volgens sommigen wel het hoofddoel zijn — zoo wel in getal als in krijgshaftigheid voor het beste in Europa moet gehouden worden en elk oogenblik bereid is, te veld te trekken. Ook de Fransche ruiterij heeft thans mogelijk haars gelijken niet.

— In den nacht van den 17. op den 18. is in het hôtel van den Heer *Teste*, minister van Binnenlandsche Zaken, een stoutmoedige diefstal gepleegd. De dieven zijn langs den tuin binnengekomen, en hebben in een vertrek, dat voor den zoon des ministers in gereedheid gebragt, maar nog niet bewoond was, eene ladetafel opengebroken, het gouden borduursel van eenen rok afgescheurd, eenen degen en verschillende kleedingstukken en linnengoed medegenomen was, en zijn weder vertrokken, zonder dat de schildwacht of een der talryke huisbedienden iets gehoord hebben. Des morgens vond men eenen pantalon, dien zij zeker niet goed genoeg hadden gevonden om mede te nemen aan eenen boom hangen.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, den 19. Junij. Men wil dat het ontwerp van wet, waarbij de vermindering van het getal geregtshoven tot op *vyf*, en de suppressie van eenige arrondissements-regtbanken en kantongeregten wordt voorgesteld, bij den Raad van State ernstige bedenkingen ontmoet, die het waarschijnlijk maken, dat dusdanig project in de tegenwoordige zitting der Tweede Kamer *niet* zal worden ter tafel gebragt, weshalve men eene invoering van wijzigingen in de organisatie der regterlijke magt niet zoo spoedig hebbe te verwachten, als het voorbarig oordeel van sommigen wel heeft gemeend.

— De Eerste Kamer der Staten-Generaal heeft zich in hare zitting van heden vereenigd met het ontwerp van wet, strekkende tot tijdelijke voorziening in de behoeften der schatkist.

ROTTERDAM, den 19. Junij. Z. M. de Koning Hoogstdeszelfs verlangen te kennen hebbende gegeven om HH. KK. HH. den Erfgroothertog en de Erfgroothertogin van Saksen-Weimar Eisenach, de rivier per stoomjagt van Maintz afkomende, welkom te heeten, hadden de Directeur-Generaal van Marine en de kapitein ter zee, *Ver Huell*, directeur der marine alhier, den last gegeven Zr. Ms. stoomjagt de Leeuw tot dat einde gereed te doen liggen. Nadat vooraf Z. Exc. de directeur-generaal van marine, schout-bij-nacht *Ryk*, gisteren op 's Rijks werf aangekomen was, arriveerde aldaar omstreeks half drie ure Z. M. de Koning, vergezeld van Z. K. H. Prins *Hendrik* der Nederlanden, en van Hoogstdeszelfs adjudant, den kapitein-luitenant ter zee *van Karnebeek*, en werd gerecipieerd door den Directeur der Marine alhier, den heer Burgemeester dezer stad, den commandant van het corps mariniers en verdere hooge autoriteiten.

Z. M., Z. K. H. Prins *Hendrik* der Nederlanden, als mede (op uitnoodiging van Z. M.) de Directeur-Generaal van Marine, begaven zich dadelijk aan boord van het stoomjagt de Leeuw, hetwelk de haven uitkomende, onder een koninklijk salut van Zr. Ms. op de rivier liggende brik Pegasus, welke geheel en al met vlaggen bedekt was, naar boven stroomde; terwijl de talrijke koopvaardijschepen, langs de Boompjes liggende, met vlaggen versierd waren, en een aldaar liggend schip, toebehoorende aan den heer *van Hoboken* van Rhoon en Pendrecht, een koninklijk salut deed.

Nabij Krimpen aan de Lek verwachtte het stoomjagt de afkomende stoomboot, en Z. M. de Koning haalde in persoon Hoogstdeszelfs Doorluchtige Schoonzoon en Dochter, met eene sloep, van die stoomboot af. Omstreeks half vijf ure kondigde een koninklijk salut van Zr. Ms. brik Pegasus de terugkomst van het stoomjagt aan, dat weldra aan het hoofd der haven van 's Rijks werf aanlag, onder het spelen der muzijk van de schutterij; en het paraderen van een detachement mariniers. Z. M. de Koning, HH. KK. HH. de Erfgroothertog en Erfgroothertogin van Saksen Weimar Eisenach en Z. K. H. Prins *Hendrik* der Nederlanden werden op het Hoofd door de aldaar aanwezende hooge autoriteiten plegtig gerecipieerd en vertrokken, onder het gejuich der te zamen gevloeide menigte, naar de residentie. Z. M. gaf Hoogstdeszelfs hooge goedkeuring te kennen over alles wat bij deze plegtigheid was in acht genomen.

— In den voornacht van vrijdag op zaturdag laatstleden trof het dorp Hoogvliet, aan de overzijde der Maas, in het arrondissement Dordrecht gelegen, eene zware ramp, door het uitbarsten van een brand, door welken twaalf huizen, in minder dan twee uren tijds, vernield en een en twintig huisgezinnen van woning en meestendeels van hunnen inboedel beroofd zijn. Bij deze gelegenheid is het voordeel van pannen daken op nieuw gebleken, naardien een huis, op die wijze gedekt, verschoond is gebleven, terwijl de belendenden, welke, even als de meeste anderen, van rieten daken voorzien waren, de prooi der vlammen geworden zijn.

— Door Zijne Majesteit is, bij besluit van den 10. Junij jl., n°. 61 vergund het bestaan te Griessen, (provincie Noord-Braband), eener Christelijke afgescheidene gemeente, bestuurt volgens de bepalingen van het bij dat besluit gevoegd reglement.

— Op een, door den bakker *A. Berends* en eenige andere ingezetenen uit Arnhem bij Z. M. ingediend adres, het verzoek bevattende, dat zij, hoezeer zich niet van de Hervormde Kerk afscheidende, nogthans als een afzonderlijk godsdienstig gezelschap mogten worden beschouwd, is, dezer dagen, te kennen gegeven, dat de hooge regering geene termen gevonden heeft, om hun verzoek in te willigen.

MIDDELBURG, den 21. Junij. Men verneemt, dat op den 19 dezer, door den hoog-wel-geb. heer jhr. mr. *J. A.* ridder *van der Heim van Duivendyke*, griffier van de Staten der Provincie Zeeland, benoemd minister van finantien, afscheid is genomen van al de ambtenaren van het provinciaal gouvernement alhier, en dat de opregte en gevoelvolle toespraak van zijn hoog-wel-geb. een diepen indruk bij die ambtenaren heeft verwekt, die, ofschoon verheugd over de hooge onderscheiding, die zijn hoog-wel-geb. is ten deel gevallen, echter het verlies van een deugdzaam, kundig en regtvaardig opperhoofd betreuren, wiens aandenken steeds bij hen, met dankbaarheid voor de hun bewezene vaderlijke welwillendheid, vereerd zal blijven.

MENGELINGEN.

EENE NUTS-VERGADERING TE KOEVORDEN.

Niet altijd, — begon F. — zitten wij hier in den winter om zeven uren aan den avonddisch, om daarna tot elf uren een gewoon koffijbezoek bij buren of bekenden af te leggen. De zoogenaamde wintervisites, in sommige kringen bij koffij en ijzerkoeken, koud en warm bier en gebraden appels, — in andere meer naar 't heerschend gebruik gehouden; de vette-visites, waartoe vrienden en buren bijeenkomen, om den slagtheer met eene vette koe geluk te wenschen en eene magere vet te prijzen, te half zeven 's avonds met koffij en alweder met ijzerkoeken geopend, en met een glas klaren of bitteren jenever besloten, deze alle worden glansrijk afgewisseld door onze Nuts-vergaderingen, welke zes genoegelijke avonden aan Koevordens burgerij schenken. Gedrukte kaartjes, even goed als in groote steden, maken den anders al goed bekenden dag en uur, den naam van spreker en bijdrager bekend. Na 't eindigen der meestal stichtelijke redevoering plaatsen zich de verschillende gezelschappen aan tafels en gebruiken warmen of kouden wijn, chocolade of koffij. De stilte, welke de rede eischte, wordt eensklaps door een nu luid, dan zacht gemurmel afgebroken, de redenaar van ganscher harte met zijn doorwrocht of aardig stuk gefeliciteerd, en de heerlijke voordragt geprezen. — terwijl aan 't tafeltje daarnaast elkander heimelijk wordt ingefluisterd, dat de rede niet zoo bijzonder mooi — ja, dat ze eigenlijk naar de voordragt lam en de gesticulatie bespottelijk was. De jonge heeren begluren de dames, doen de ronte eerst bij de *heele lieven*, dan bij de achterhoede, spreken de mama's en moeders een kort staatkundig woordje toe, redeneren veel over 't ijs, 't Laar, 't aanstaande bal, een weinig over den redenaar en diens werk, kijken met schuinschen blik naar de flesch en komen eindelijk, na zulk eene doorworsteling van den Nuts-doolhof, weder van de been, als de bijdrager den catheder beklautert, om het tweede bedrijf te openen. De stemming des publieks, die na de zes-uurs koffij, — nog in huis gebruikt, — ernstig, zoo niet zwaarmoedig was, is vrolijker geworden; de wijn heeft de criticussen vergeeflijker gemaakt; de welwillende lach der dames steekt den spreker een hart onder den riem; hij treedt al onder 't oorverdoovend handgeklap des publieks, tot dank voor zijne inspanning, of —— als blijdschapsteeken, dat de spreekstoel weder ledig is.

Lustig wordt nu 't kraantje van 't kregelig kannetje omgedraaid, om zich met eene teug van Mokka's geurige boon te verfrisschen en 't spraak orgaan mobiel te maken. Op nieuw fonkelt de wijn in de glazen; 't galanteriebanket, 't nievelletje, dat zoo menig teringachtig gezelschap frissche levenskracht gaf, wordt door de chapeaux gepresenteerd, en de kernachtige devisen met open of afgewenden blik elkander in de handen gestopt; 't *Wien Neêrlandsch bloed* met kracht aangeheven en bij den vierden regel; onder wegsmeltende toonen begraven. — pijnlijke oogenblikken geboren, in welke men niet regt weet wat men wil en maar weinigen elkanderen aanzien, die wel weten wat ze willen, totdat eindelijk een rammelend gestommel in den catheder vernomen en daaruit eene stemme gehoord wordt, die der schare aankondigt, dat er gereciteerd zal worden.

Dat is eene stoute onderneming en al 't wegslepende der declamatie is er noodig, om de tongen in toom te houden en eene voldoende wacht voor de zoo spraakzame lippen te zetten. Hier toch was juist een Koevordsch burger onder eene smakelijke pijp bezig, aan zijn buurman 't resultaat der vetweiderij op te geven, en verhaalde juist van die roodbonte koe, op de Rolder-markt gekocht, die zoo goedkoop was, en 't klaauwzeer kreeg, en twee dagen onder weg bleef, en den geheelen zomer sukkelde, en toch nog weêr op 't verhaal kwam, en voor 't garnizoen zijn leven liet en zoo best uitviel. 't Woord stilte versmoorde juist in 's vetweiders mond de winst van die Rolder roodbonte koe en dit maakte hem verdrietig. «Ik wol," zegt hij, — «dat ze dat dink (de catheder) nao de bijdrage de kamer uutdreugen, — 't zit altied vol!"

Dáár vertelde juist Mevrouw O. van die manke meid, die zoo vleesch-verslindend en smerig en brutaal en slaperig en snoeperig en babbelig en jongensgek was, en wat dat manke wandelend register van allerlei ongeregtigheden wel dorst zeggen, toen ze den laatsten beestemaandag kwartier — reken eens! kwartier over elven te huis kwam. — En wat zei ze? — 't Relaas daarvan breekt het jonge mensch, dat het hoofd, ginds uit den catheder steekt — ongevergd af. Mevrouw O. zegt vol wrevel tot het verloste slagtoffer harer meiden-historie, dat de reciteer-woede onverdragelijk is. — In de rookkolom, die ginds de kagchel éclipseert, zitten er twee te kanaliseren — en vier turf te baggeren, terwijl een zevende het lot van Europa regelt voor een' bijna slapenden toehoorder. — Aan de overzijde wordt er een zoet discoursje gewisseld, waar Amor kokermuilt en parten speelt, — en in dien hoek, aan dat vergeten tafeltje werkt eene telegraaf van eigen inventie! — Al die woelige handelingen, diepe discoursen en flaauwe praatjes, al dat zigtbaar en geheim genot wordt gestuit of vernietigd door den wreedaard, die 't wordt *alleen* verlangt!

Intusschen, hij volbrengt zijne taak, en wie na hem komt doet even zoo. Maar, helaas! de aandacht wordt minder, en 't gebeurt, dat de laatste cathederheld alleen zijn eigen toehoorder is: *tot nut van 't Algemeen!*

De rustelooze wijzer klok klimt naar 't zoo gewigtig getalmerk XII; de oudjes zijn verdwenen — 't nanut naakt zijn einde. Onder lach en scherts wordt de zaal ontruimd; langs markt en straat klinkt de deurschel, en meldt de wachtende ouders de aankomst hunner geëscorteerde dochters, en weldra heerscht er eene rust, die eerst in de volgende maand op gelijke wijze, of door 't naaste bal zal afgebroken worden.

Mr. X., een gegoed, maar kinderloos advokaat, vermaakte zijn vermogen aan een nieuw op te rigten gesticht voor krankzinnigen.

«Ik heb al, wat ik bezit van die soort van lui," zei hij, «na mijn dood zijn zij de eersten, die er weer aanspraak op hebben."

«Wezenlijk, juffer" -- voegde iemand in den loop van een schertsend gesprek eene jonge dame toe -- «de zedigheid ziet je de oogen uit."

«Och -- vleijer!" was het antwoord der zedige schoone.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 22. Junij. Sedert den 20. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Delphine, J. Sjoholm, Nerva, hout; Caroline Mathilda, S. B. Moller, Bergen, traan, die gute Heinagt, R. Holland, Bergen, stokvisch en traan; Jens H. Lund, H. Lund, Riga, hout; Elisa, J. Parson, Londen, tarwe; Jlaftun, R. L. Cleepe, Talmouth, tarwe.

Voor Gend bestemd:

Die Hoffnung, K. Voss, Riga, hennipzaad; Eclipse, J. Stehr, Koningsbergen, lijnzaad.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Vesta, A. Behnor, Lissabon, stukgoed en ballast; Royal Albert, S. Balderston, Greenach, schors; Einigtheden, H. Ortoff, Sunderham, Eloahor en Jane, J. Evans, Belfast; Helin Maria, J. Thomas, New-Orleans; Nepthunis, J. Christenzen, Riga; Friedrich, T. Thomas, New-York, alle ballast.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

22 Junij 1843.

De Nederlandsche mudde.			De Nederlandsche mudde.		
2 J. Zeeuwsche dito	f	7.00	Boekweit	f	5.20
1 J. dito	«	7.00	Winter Garst	«	5.50
N. dito dito	«	8.25	Zomergarst	«	5.20
2 J. Walch. Tarwe	«	7.50	W. Witte Boonen	«	9.25
1 J. dito	«	7.50	W. Bruine dito	«	
Nieuwe dito	«	8.75	W. Paardenboonen	«	5.00
2 J. Zeeuwsche Rogge	«	6.75	Z. dito	«	4.10
1 J. dito	«	6.50	Raapolie		f 35.00 p. v.
Nieuwe dito	«	8.00	Patentolie		« 36.50 «
W. Groene Erwten	«		Lijnolie		« 35.00 «
Z. dito	«		Raapkoeken f		de 1040 st.
Koolzaad	«		Lijnkoeken	«	9.00 « 100 «
Haver	«				

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.